

ELŐFIZETÉSI ÁRA :

EGÉSZ ÉVRE 16.— K | FÉL. ÉVRE
NEGYED ÉVRE 4.— K

FŐSZERKESZTŐ

DR. BISCHITZ BÉLA
ÜGYVÉD.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

BUDAPEST, V., SAS-UTCA 20.

TELEFON 108—10.

HIRDETÉSEK mm. SZÁMÍTÁSSAL DIJSZABÁS SZERINT.

A középeurópai vámunióról.

A Bányászati Egyesület budapesti osztályának elnöke, Zsigmondy Árpád, felhívja a figyelmet Cséti Róbertnek, ennek a fiatalos munkakerőlől duzzadó vasgyári igazgatónak köriratára, melyet a budapesti osztályban való megvitatás céljából mint ballon d'essay-t vett fel a vámszövetség megújítása és a középeurópai vámunió kérdésében. Ezt a köriratot a közfigyelem felkeltése okából ezennel szösz szerint közreadjuk:

„Az elmúlt hónapokban sokat tárgyalt osztrák-német-magyar vámunió kérdése az érdekeltségek berlini nagy tanácskozása után egy ideig mintha nyugvópontra jutott volna. Kétségtelenül meg lett állapítva az, hogy a vámsorompók megszüntetése sem magyar, sem osztrák részről el nem fogadható megoldás. Egyes termelési ágaknak nagyon kívánatos lehetett, de a többség fennmaradását látta veszélyeztetve. A nyilvános tanácskozásokat követő szélcsend azonban nem jelentett tévlenséget, mert az agitáció valamely megoldás érdekében tovább folyik. A magyar közzgazdaság helyzetét nagyon komplikálja ebben az, hogy 1917. végével lejár az Ausztriával való vámszerződésünk. Mi nem köthetünk nyugodt lelkiismerettel újabb tíz évi szövetséget, ha nem ismerjük annak horderejét további nagyobb vámszerződések keretében

Kétségtelen, hogy Németországgal s valószínűleg többi szövetségesünkkel is szorosabb gazdasági viszonyba fogunk lépni. Ezen előreláthatólag hosszú lejáratú szerződések helyes megkötését nem szabad, hogy akadályozza az osztrákokkal való tíz éves szerződésünk lekötöttsége. Helyesen, ily nagyarányú és hosszú lejáratú szerződések csakis közbenső vám-vonalak által létesíthetők, itt tehát elkerülhetetlen lesz az Ausztria és Magyarország közötti közbenső vám-vonal felállítása, 1917 utánra Ausztriával tehát csak oly szerződést szabad kötni, mely egy középeurópai vámegegyezmény esetén nem akadályozza a közbenső vám-vonal azonnali felállítását.

A középeurópai vámunió esetén az egyes államok helyzetét a következőképp jellemezhetjük:

Németország fejlett és nagyon olcsón termelő iparával kárpótlást kell, hogy keressen az entente-államoknál részben elvesző ipari piacaiért. A vele szorosabb vámegegyezésre lépő államokra nézve tehát mint erős versenyre kényszerített versenytárs fog szerepelni. Ennek ellenében pedig mint agrártermények fogyasztója teljesen meg fog szünni, mert területnagyságának főképp oly irányban várható, hol mezőgazdasági termelését az exportálandó több-

termelésig fokozhatja. Ha tehát oly szerződést akarunk kötni Németországgal, akkor ez csak úgy történhetik az összekülönbözés veszélye nélkül, ha ezáltal a német gazdasági tevékenységnek nem nyújtunk alkalmat a saját legitím munkaalkalmaink lerontására. Tételként kell mindent megvizsgálni, hogy belföldi szükségletünk fedezésénél még a legáldozatkészebb német verseny se ragadhassa el tőlünk a munkaalkalmakat. Azon kényszerhelyzetet kell teremtenünk, hogy a külföldi iparos csak akkor versenyezessen piacunkon eredményesen, ha itt is alapít ipartelepét. Így lesz itt egészséges ipari verseny a nemzeti termelés sérelme nélkül. Az ipari érték-vámok a feldolgozási folyamattal progresszíve kell, hogy emelkedjenek stb.

Ausztria fejlett ipara lényeges hányadában veheti fel a versenyt eredményesen a német iparral. A középeurópai vámegegyezmény ott az élelmezést fogja előreláthatólag olcsóbbá tenni s ettől az ipari versenyképesség további fokozódása várható. Ausztria csak a nálunk ma élvezett egyes piaci, csaknem monopóliumait veszítené el. Ezért kell, hogy igényeljen — de nem tőlünk — rekompenzációt.

A mi ipari termelésünk még erős védelemre szorul, mert fejlődési processzusa még nagyon fiatal. A mi iparunk is éppen oly versenyképes lesz évek múltán, mint a német vagy osztrák, csak időt kell, hogy nyerjünk iparogenerációk teremtésére és oly ipari termelési módok kidolgozására és meghonosítására, melyek a mi sajátos viszonyaink között tesznek lehetővé olcsó termelést. Ezért kell nekünk most még hathatós vámvédelem. Ha kifejlődöttünk és iparilag hatalmasak leszünk, akkor aggodalom nélkül fogjuk a vámsorompókat lerombolni. Ma ez azonban még öngyilkosság volna.

A Balkán-államok agrár-exportra vannak utalva. Ezek a velük szerződő iparállamok élelmi-piacain érvényesülésük által az élelmezési viszonyokat fogják kedvezőbbé alakítani. Ezért tehát az is kétségtelen, hogy a középeurópai vámegegyezmény a mi mezőgazdaságunkat is arra fogja kényszeríteni, hogy többtermelés által pótolja azt, amit árkiégénylítődések által veszíteni fog. Ezen nem változtatna azon körülmény sem, ha a Balkán nem foglaltatná be a vámegegyezménybe, Németországnak nem áll érdekében drágábban importálni tőlünk, mint amennyiért saját maga termelhet s ha nálunk az agrártermények árai nem fognak önmaguktól leszállani, akkor képes lesz ezeket lenyomni a várható nagyobb német többtermelés.

A sok terhes korábbi vámszerződés után iparosságunk méltán elvárhatja intéző egyéniséginktől,

hogy ne szerződjenek róla a külfölddel előzetes tudta és közreműködése nélkül. Minél részletesebb adatokkal fegyverezhetjük fel tárgyaló képviselőinket, annál nyugodtabb meggyőződéssel és biztosabb alapon védelmezhetik meg léteérdekeinket a tárgyalási harcok mezején."

Szerbia bányászata.

A szófiai tudósítók siettek beszámolni, hogy a bolgárok a Morava vidékén gazdag rézbányákat foglaltak el, melyeknek termelőképességük jelentékeny. Erre nézve azok, kik Szerbia történetével tüzetesebben foglalkoztak, megjegyzik, hogy Szerbiában talán jóval nagyobb az a kiaknáztatlan kincs, mely még mai napig is a föld alatt van, mint az, mely a föld felszínén ad kenyeret a szerb népnek. A rudniki hegységet pld. már a rómaiak idejében is, mint érceket igen gazdag bányaterületet ismerték és művelték. Az Omoljában eredő Pek medrében, ahol már a mi seregeink nyomulnak e ő, pláne igen sok aranypor van. A krónikák tanúsága szerint 1330-ban öt arany- és ugyanannyi ezüstabánya állott művelés alatt. A 14. és 15. században nagymennyiségű aranyat és ezüstöt szállított Szerbia külföldre, de különösen Ragusába. A gazdag ragusaiak, kik abban az időben az egész Adriát jóformán uralták, három bányát béreltek a szerbektől és évi 200.000 aranyat fizettek bérül az akkori hoszpodárnak. Az ércbányák közül a kopaszniki és májdánpeki bányák voltak a leghíresebbek. A májdánpeki ércök réztartalma cca 54 százalék. Mostanig a helyeken évenként mintegy 2000 méterháza rezet produkáltak. A pozsareváci kerületben (tehát elfoglalt területen) vannak a kucsanjai bányák, melyek ólmot, cinkércet, ezüstöt és aranyat tartalmaznak. A középkorban ezeket tartották a Balkán államok leggazdagabb bányáinak. Sőt ma is elég kedvező arányban mutatkozik itt az érceket az ezüst és arany. A Drinától keletre, a mi vonalunkon belül vannak már a krupanjai olombányák. Innét szereztek be a szerbek a hadsereg oljaira az ólmot már a szabadságharc idejében is, 1870 óta pedig rendszeres üzemet folytatott a szerb állam mindeztideig az egész Jágodnya-hegységben s a krupanjai olvasztókemencékbe körülbelül 400.000 kiló ércet szállítanak a hegység több mint ezer méter tárnáiból. Terjedelmes érctelepek vannak még Podgonécizi (valjevói kerület) 40—50 százalék réz- és ólomtartalommal, Tandánál (réz és ezüst), Rudna Giávanál (vas) Rajlánál, Ripanjon higany- és ezüstabánya van. A híres Avala, melyet Belgrád mozdulatlan órének tartottak, tele van higanyval. Blágojevkámenen dus aranyerőket kamatoztat a szerb tőke. Az állami kőszénbányák között pedig legnagyobb a szenjei, a csuprijai kerületben. (Elérkezünk már ide is.) Ennek a bányának kiterjedése 8000 hektár s kőszénregetét 27 millió méterházsára becsülték; naponta 150 tonna szenet termelt, még pedig nagyon jóminőségű szenet, s ebből eddig 70 tonnát a szerb államvasut fogyasztott el. Gazdag szénbányák vannak még Brza Palánka mellett, ahol pár nap alatt az összeköttetés a bolgárokkal létrejött, a Timók-völgyben Zajecártól nem messze, a knyazseváci kerületben (Dobra-Szrécsa), Podvis. Kamenac, Alexander bányák. A Dobra bánya (a Duna közelében lévő) szintén nagy kiterjedésű (8 millió négyzetméter). Kövekben nemkülönböztetve bővelkedik Szerbia. Homok-, mész- és malmok sok helyen van, sőt litográfkövet is nagyrészt Szerbia szállít a mi vidékünkre. Fehér márványt, melynek jósága állítólag a carrarai márvánnyal vetekszik, az Ibar völgye ad; színes márványt Szopot és Irossa szállít.

Uj igazgató. A Magyar Általános Kőszénbánya r.-i. igazgatósága november 12-én tartott ülésében Tiles Jánost a tatabányai művek igazgatójává nevezte ki.

HAZAI HIREK.

Pap Elek. A szerénység és a munka. Csenedesebb, szívósabb, kitartóbb munkást, mint őt, aki a pénzügyminiszterium oszlopos tagja, elképzelni sem lehet. Titkos tanácsosi ranggal tüntette ki Ő Felsőge; Kegyelmes ur lett Pap Elek államtitkárból, aki bizonyára legkevésbé sem kereste ezt a kitüntetést, hanem „elérte” őt, mert a pénzügyminiszter, aki maga is a munka embere, ezt a munka szorgalmas munkatársát és régi kollegáját épp úgy kellett, hogy honorálja, mint ahogy a pénzügyminiszterium politikai államtitkárát is, Pap Eleknek ezt a méltó pendantját, minden bizonnyal el fogja érni ez a kitüntetés. A bányásztársadalom, amelynek ügyeit oly hosszú időközön át annyi ügyszeretettel intézte Pap Elek államtitkár, a maga részéről is szívből gratulál ehhez a királyi legszebb elismeréshez.

Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter *Tótsági Dezső* és *Weintraub László* dr. bányamérnöki szakot végzett főiskolai hallgatót ideiglenes minőségű segélydíjas bányagyakornokká a zalaizvári m. kir. főbányahivatal, illetve a nagybányai m. kir. bányagazgatóság kerületébe nevezte ki.

Hőseink. *Megsebesült: Kollin Fülöp* bányamérnök, zászlós.

Katonai kitüntetésben részesült Molnár András, a Salgótarjáni Kőszénbánya t.-t, a uógrádi bányászati üzem vezetésének főmérnöke, a Sigmund Laudis-szal lett kitüntetve.

Bevonultak Morvay Andor kohómérnök, *Pszotka Román* kir. főbányabiztos, *Réti Jenő* dr. kir. bányaszkizt, *Sopp Adolf* k. bányamérnök, *dr. Schleicher Aladár* okl. kohómérnök és a budapesti főfémjelző s fémbevéltő hivatal mérnöke, *Szelényi Marcel* bányagazgató, *Valentényi Sándor* okl. vaskohómérnök.

Halalozás. *Kőszeghy Winkler Benő* főbányatanácsos, a selmechányai m. kir. bányászati és erdészeti főiskola nyugalmazott tanára, november 10-én, életének 80. évében hosszú szenvedés után elhunyt. Temetése nagy részvét mellett ment végbe.

Vitt Viktor, a rimamurányi vasmű részvénytársaság főtisztviselője, november 12-én hetenöt éves korában Budapesten elhunyt.

A bányászat költségvetése. Az 1915. évi XII. t.-c. 6. §-ában felhatalmazást nyert a pénzügyi kormány arra, hogy az állami számvéviszék elnökével egyetértve a költségvetés keretében engedélyezett bizonyos bitelekről a következő költségvetési évben is rendelkezhessek. Ezek közül egy-két érdekességet kiemelünk.

Igy: A bányászati és erdészeti főiskolánál és bányásziskoláknál eddigig mintegy 30.000 koronát folyósított a pénzügyminiszterium tanulmányutakra. Ez a háborus évben persze megszűnt. Ugyanigy az idén nem fognak tudományos könyveket kiadni, ellenben a kisibeli pagony gondozásának költségeire meghagyták az arra szükséges 16.000 koronás kiadási tételt. A könyvtárra 4000 koronával ad többet a pénzügyminiszter, taneszközökre 8000 koronával többet, amiből látszik, hogy a miniszter az iskolák fejlesztésére gondot fordít.

A földgázkutatásnál a miniszter ugyanazt a költséget, vagyis kb. 6—7 százezer koronát fog folyósítani üzemi kiadások címén, másszóval a megindított akció szünetelésére nem gondol, ami természetes is oly időben, amikor a német szindikátussal való megállapodások maholnap törvényes szankcióval láttatnak el.

Ez is igazolja, hogy helyén volt a földgáz értékesítésére felvett százezer korona folyósítása.

Geológiai kutatásokra is jut a miniszter befátása

folytán 10 ezer korona. Viszont a Magyar Kárpáti Petróleum részvénytársasággal ebben a háború esztendőben végez a miniszter, mert 160 ezer koronát, mint vételári utolsó IV. részletet, most fogja kifizetni.

A fém- és opálbányászat üzemi kiadásai szintén megmaradtak régi kereteikben, ezek mintegy 8 millió koronát tesznek ki.

Mint rendkívüli kiadást, érintetlenül megadja a miniszter az ezüstár hanyatlása által sújtott vidékek felségélyezésére számt 200 ezer koronát is.

Az egyes bányagazgatóságok 650 ezer koronát kapnak kutatási célokra, ugyanennyit a kőszénbányászat, azonban ez összegből már az elővájások is teljesítendőek lesznek, viszont az állami vasgyárak bányászati kutatási és feltárási munkálatait 500 ezer koronával honorálja a miniszter.

Ugyanitt újabb építményekre kb. 400 ezer s régi épületek fentartására ugyanennyi összeget ad, ami a kőszénbányászatnál legfeljebb 200 ezer koronára fog rugni.

Nem szünetelnek a háború alatt a pénzügyminiszterium kegyuri kiadásai sem, amelyek vagy 100 ezer koronát fognak kiteenni.

Lényegesen esőkkennek az üzemi kiadások. Így a fémkohásznál a 8 milliót meghaladó üzemi kiadásokból megszüntették a kohóatpának réznyeremény címén jutott 4 ezer koronát, a 14 ezer koronát kitevő kohászati nyereményt s még vagy 80 ezer korona egyéb jutalmat. Még szembeötlőbb ez a pénzverés és fémbeváltásnál, ahol a kiadások összege 15 millió helyett 235 ezer korona lett, vagyis a 60-ad részére szállt le. Ennek természetesen az az oka, hogy megszünt az aranybeváltás, ami egymaga mintegy 14 millióra rugott még 1913-ban. Azonban a pénzeket serényen verhették ez évben is, mert ennek költségei érintetlenül maradtak.

A sótermelésnél a termelési költségek kb. 100 ezer korona emelkedést mutatnak, viszont üzemanyagokra 60 ezer koronával többet folyósít a miniszter, ami nem is csuda, a mai munkásviszonyok és a mai drága nyersanyag és ipari termékek ára mellett.

A szegény bányakapitánvságok csendes háttérben vonulnak meg. Olyanok az állami költségvetés szám tengerében, mint az ibolya, észrevétlenül végzik fontos munkáikat, megelégszenek azzal, ha a pénzügyminiszterium az ő dologi kiadásait 3 ezer korona épület-fentartási költségekben szerepelteti.

Pályázat. A marosújvári m. kir. főbányahivatal egy számgyakornoki és egy mozdonyvezetői állásra irt ki pályázatot. Előbbi 800 K segélydíjas állás. 1 koronás bélyeggel ellátott ajánlatok két hét alatt nyújtandók be. Pályázóktól 8 gimnázium osztály, vagy ezzel egyenrangú érettségi vizsga kívánatik. Bányászati szakot végzett folyamodók előnyben részesülnek és a már

államvizsgázottak külön 400 K szaktanulmányi pótlékban részesülnek.

Utóbbi évenként 800 K fizetés és 200 K személyi pótlék, természetbeni lakás, vagy ilyennek hiányában lakáspénz, 25 m³ tüzifa és 50 kg. sójárándósággal; Pályázóktól megkívánatik, hogy géplakatosi és mozdonyvezetői minősítéssel bírjanak. Ajánlatuk négy hét alatt küldendőek be.

Szállítás. Csavarok. A kölni kir. vasuti igazgatóság az alábbi anyagok szállítására irt ki nyilvános pályázatot.

2.486 drb nyers csavaranya, 60.300 drb kidolgozott csavaranya, 4.000 drb csavarmentellel még el nem látott csavar csavaranya nélkül, 5.046.100 drb csavarmentellel még el nem látott csavar csavaranyával, 153.500 drb kész csavar csavaranyával, 31.000 drb kész csavar csavaranya nélkül és 2.291.000 drb borítottcsavar.

Az ajánlatok november 30-ig küldendőek be. A szállítási feltételek 3.20 márka készpénz előleges beküldése ellenében az igazgatóság központi irodájától posta útján megszerezhető.

Gyáriparosok a Németországhoz való gazdasági közlekedésről. A Magyar Gyáriparosok Országos Szövetsége igazgatósága Hegedus Loránt alelnök elnökségvel a napokban ülést tartott, amelyben részletesen foglalkozott a Németországgal való gazdasági viszony előkészítése iránt a Szövetség keretében már régebbi idő óta folyó munkálatok megbeszélésével. Eger Gyula, Koronfeld Mór báró, Biró Pál, Kohner Adolf báró, ifj. Thorin Ferenc dr., Hirsch Albert, Schwarz Alfréd, Wimmer Fülöp, Gratz Gusztáv és Fenyő Miksa felszólalása után határozatba ment, hogy a Szövetség az e téren megkezdett munkálatokat most már az egyes érdekeltségi körök bevonásával is folytatni fogja, mely munkában a Szövetség a magyar ipar érdekeinek megóvása mellett a Németországgal való viszony bensőbbé tételére es mélyítésére irányuló szándék is vezet. A Szövetség a kérdés részleteire vonatkozólag az egyes iparágak véleményének meghallgatása után fog végleg állást foglalni.

Közgyűlések. Áron H. mérőkészülékek gyára r. november 25-én tartja meg a társaság helyiségében (Podmaniczky-utca 29.) I. évi rendes közgyűlését. Magyar-Horvát Szénipar r. t. felszámolás alatt levő budapesti cég november 26-án tartja meg közgyűlését. — Magyar Cellosit Festékgyár és Festészeti r. t. december 2-án tartja meg rendes közgyűlését.

Mérlegek. Coburg Fülöp herceg féle bányá- és kohóművek r. t. 1915 június végén lezárt mérlegében 255.468 korona tiszta nyereséget mutat ki. Az igazga-

FELTEN ÉS GUILLEAUME

kábel-, sodrony- és sodronykötél-gyár részvénytársaság

BUDAPEST, I., Budafoki-ut 13533. hrsz. — TELEFON: — 60-11, 60-12, 60-13, 60-14.

Ólomkábelek. Villamvilágítási vezetékek. Sodronykötelek. Elektrolitikus vörösréz huzalok, okonitvezetékek, ♦♦♦♦♦♦♦♦ szerelvények stb. ♦♦♦♦♦♦♦♦

tóság a november 30 án megtartandó közgyűlésnek azt fogja indítványozni, hogy az alaptőkét 3 millió koronával emeljék fel 10 millió koronára. — Friedrich Krupp A.-G. (Essen) idei tiszta nyeresége 86.4 millió márka, szemben 33.9 millióval a múlt évben. Ennek dacára az osztalék 12%, vagyis ugyanannyi, mint a múlt évben, minthogy a társaság nagy hadi tartalékokat eszközölt.

Széneladás Bécsben. Mint értesülünk, az elmúlt október hónapban a hatóság összesen 80.491 métermázsas barnaszénen juttatott a hivatalos eladóhelyek útján a közönségnek. Ebből 41.483 métermázsas Dombrovából érkezett.

Cégjegyzési hírek. *Homok-cementárugyár és mészetető-telep r. t.* főtelep Turócszentmárton, *Rosziński Gusztáv és Kuchárik Samu* igazgatósági tagoknak ebbeli minőségük és cégjegyzési jogosultságukat bejegyeztette. *Magyar Siemens-Schuckert-Művek r. t.* *Heinsheimer Alfréd* igazgatósági tagjának ebbeli minőségét és cégjegyzési jogosultságát bejegyeztette. — *Magyar Vulkan Cementgyár r. t.* felszámolás befejezése folytán való megszűnése bejegyeztetett.

Az Osztrák és magyar államvasút bányái és hutáinak igazgatósága tudvalevőleg megvásárolta a Nadrági vasipar részvényeit. Ugy értesülünk, hogy e tranzakció következtében a Nadrági vasipar bécsi üzletvezetését Budapestre helyezik át és a Steg itteni igazgatóságának keretébe illeszti bele.

Szénszállítás Budapestre. A múlt héten vasuton és vizen 6800 mázsa osztrák, 2300 mázsa lengyel, 81.160 mázsa porosz és 147.950 mázsa magyar szén érkezett Budapestre.

Petróleumtermékek áralakulása. Bécsi jelentés szerint a petróleumipar körében legközelebbre várják a nyersolaj átvételi árának újabb hivatalos közzétételét. Számítani lehet a régi 10 koronás egységár föntartására. Ellenben nincs kizárva, hogy a közfogyasztás céljára a fölszabadítandó mennyiséget az eddigi 65 százalékról redukálni fogják.

A dombrovai széntermelés. Az orosz-lengyelországi iparterületeken lévő szénbányákban, ahol a háború következtében hosszú ideig szünetelt minden forgalom, ismét élénkség észlelhető. Német hivatalnokok vezetésével a dombrovai szénterületeken különösen élénk az üzem, úgy hogy a napi termelés körülbelül 500–600 vaggou. A szénen részint a különböző lengyelországi német hatóságoknál, részint magánosoknál helyezik el.

A csó árának drágítása. A magyar csókartel körlevelet küldött szét a fogyasztóknak, amely szerint az árat 25% kal drágítja meg. A nagyobb fogyasztók, akiknek kötésük van, az új árat nem hajlandók tudomásul venni, annál kevésbé, mert az állami csógyár (Zólyombrezó) a kartel árpolitikájához nem csatlakozott. A csó ára már az eddigi forgalomban is vaggouonkint átlag 3000 koronával drágult, ami hír szerint az erdélyi földgáz-kérdés megoldásával van szoros összefüggésben. A beruházás-eszközlesét és a távvezetékek építését a csó drágulása jó ideig csaknem lehetlenné fogja tenni.

Románia petróleumbehozatala. Megirtuk már, hogy a román petróleumipiac szempontjából milyen fontos az aldunai út felszabadítása, mert a raktárakban heverő óriási árukészleteket most már petróleumszállító hajókon is kivihetik Romániából. Erre vonatkozólag a „Moniteur du Pétrole Roumain” most azt írja, hogy a

petróleumkivitelnél a Dunán minden idővesztés nélkül és rögtön meg kell indulni. A petróleumot Romániából egész Regensburgig szállíthatják. Éppen a legjobb időben indulna meg a román petróleumbehozatal. A tél küszöbén nagy szükség van erre a világító anyagra. A petróleum árának maximalását is siettetni fogja a román áru behozatala, amelynek nemcsak mi, hanem Románia gazdasági világa is nagy hasznát látná.

DEUTSCHER BERICHT.

INDUSTRIE UND VOLKSWIRTSCHAFT.

Die Kriegsbilanz der Friedrich Krupp A.-G. Der von der Generalversammlung genehmigte Abschluss für 1914/15. zeigt für sämtliche Werke einen Betriebsüberschuss von 113 Millionen Mark.

Dräger-Hefte Nr. 39/40. Periodische Mitteilungen der Drägerwerks in Lübeck. Die vorliegende Ausgabe der Zeitschrift ist als Denkschrift den Erfolgen der deutschen Gastaucher-Geräte und ihrer Verbreitung über die ganze Erde gewidmet. Die Abhandlungen bringen umfangreiches geschichtliches Material, das zum Teil zum ersten Male veröffentlicht wird. — Die Zeitschrift kann direkt vom Drägerwerk in Lübeck, durch alle Postanstalten und Buchhandlungen bezogen werden.

Eisenwerk Libschitz Prag. Die Generalversammlung der Aktiengesellschaft Eisenwerk Libschitz beschloss die Verteilung einer Dividende von 12 Prozent, gleich 24 K. Der ausgewiesene Reingewinn beträgt 278.464 K. Der Geschäftsbericht teilt mit: Der ansehnliche Übertrag von Bestellungen und der fortgesetzte Einlauf weiterer Aufträge berechtigen zu der Hoffnung, dass auf absehbare Zeit hinaus mit ausreichender Beschäftigung gerechnet werden kann.

Industrielle Bewegung in Österreich. Neue Rypne Petroleum-Gesellschaft m. b. H. in Lemberg. Stammkapital 300.000 K. — Forbeser Kieselguhr- und Tonwerke, G. m. b. H. in Wien, I., Schaulflegasse 6. Stammkapital: 500.000 K. Gesellschaft für Petroleumdrucke m. b. H., Wien, I., Johannesgasse 16. Stammkapital 50.000 K. — Die Zentrum Oel- und Bohrgesellschaft m. b. H. in Wien hat in Tustanowice eine Zweigniederlassung errichtet.

Rumänische Erdölproduktion. Im Juni wurden 136.000 Tonnen Erdöl gefördert, gegen 150.000 im Mai Erzeugt wurden (in Tonnen) 34.969 Benzin, 22.681 Petroleum, 121.462 Schmieröl und verblieben 70.142 Rückstände. Exportiert wurden 24.251 Petroleum und 14.976 Schmieröl. Im ersten Halbjahr 1915 war die Produktion insgesamt 906.472 gegen 878.516 Tonnen im Vorjahre. Im August betrug dieselbe 128.500. Es wurde 36.7 Millionen kg. Benzin, 23.8 Petroleum, 14.7 Schmieröl und 72.8 Rückstände hergestellt. Der Petroleumexport erreichte ca. die Erzeugungsmenge. — Die „Astra Romana“ hat in Floresti neue Terrains erworben. Dieselben liegen zwischen den Erdölfeldern von Baicoi-Ferbatori und denen von Filipesti de Padure in der Nähe der Station Baicoi. Bohrloch 47 dieser Gesellschaft liefert ca. 10 Waggons tägl. Auch das Bohrloch 24 der Steaua Romana liefert grosse Oelmengen, es hat in vier Tagen 40 Waggons Oel ausgeworfen.